

Ministerul Finanțelor Publice

**Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Dolj**

Str. Mitropolit Firmilian nr. 2, Craiova,
jud. Dolj
Tel : 0251 410718, 0251 410683
Fax : 0251 525925
e-mail : Date.Craiova.DJ@mfinante.ro

DECIZIA NR...../.....2009

privind solutionarea contestatiei formulata de X impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.Y

X, cu sediul in localitatea Y, inregistrata la O.R.C. Dolj sub nr.Y si avand codul unic de inregistrare nr.Y, contesta suma de Y lei reprezentand:

- TVA stabilit suplimentar in suma de Y lei
 - majorari de intarziere TVA stabilit suplimentar in suma de Y lei;
 - impozit pe profit stabilit suplimentar in suma de Y lei
 - majorari de intarziere impozit pe profit stabilit suplimentar in suma de Y lei,
- stabilita de organele de control ale D.G.F.P. Dolj – Serviciul Inspectie Fiscala Persoane Juridice Y prin Decizia de impunere nr.Y emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. Y.

Contestatia fiind inregistrata la D.G.F.P. Dolj sub nr.Y indeplineste conditia de procedura prevazuta de art.207, alin.1 din OG 92/2003R.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la analiza pe fond a contestatiei.

I. In sustinerea cauzei, contestatoarea invoca urmatoarele argumente:

1. Petenta nu este de acord cu faptul ca organele de inspectie fiscala au stabilit o TVA suplimentara in suma de Y lei intrucat: "societatea [...] in perioada supusa verificarii a dedus TVA in suma totala de Y lei pe baza facturilor de achizitie de bunuri si servicii, dar spre deosebire de cele mentionate in raportul de inspectie fiscala:

- nu au fost puse la dispozitia unor terte persoane (farmacii) ci au fost trecute in proprietatea farmaciilor in calitate de clienti ai X;

- transmiterea dreptului de proprietate asupra bunurilor de la X la clienti – farmacii s-a realizat pe baza unor documente clare, care atesta faptul ca nu s-au pus la dispozitie cu titlu gratuit la dispozitia acestora ci ca au fost precedate de o contrapartida, respectiv de vanzari de medicamente catre farmacii."

Petenta considera ca respectivele operatiuni se incadreaza in prevederile art. 128, alin.8, lit.e) din Legea 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

De asemenea petenta mai precizeaza ca:

“a) X nu acorda bunurile mobile achizitionate pentru uzul persoanelor angajatilor sai sau uzul altor persoane ci clientilor sai, farmaciei, parteneri contractuali, conform contractelor incheiate [...]

b) X nu acorda gratuit bunurile clientilor; bunurile sunt acordate clientilor daca acestia isi respecta prevederile contractuale, respectiv daca asigura un anumit volum al vanzarilor, intr-o perioada de timp delimitata” .

Drept pentru care solicita exonerarea de la plata sumelor de Y lei reprezentand TVA suplimentara si Y lei reprezentand majorari de intarziere TVA.

2. Petenta nu este de acord cu faptul ca organele de inspectie fiscala au stabilit cheltuieli nedeductibile in suma de Y lei intrucat: “acordarea bunurilor de catre X nu se face gratuit ci numai in conditiile in care se asigura de catre client cumpararea de medicamente de o anumita valoare, pe o anumita perioada de timp si implicit plata contravalorii acestora. [...] In contextul in care cumparatorul asigura un anumit volum al vanzarilor deci asigura pentru X obtinerea de venituri atunci X acorda in scopul stimulării vanzarilor bunuri.”

Petenta mai precizeaza ca la baza inregistrarii in contabilitatea X a cheltuielilor privind bunurile acordate in scopul stimulării vanzarilor se afla contractele de vanzare cumparare si actele aditionate care impun obligatia cumparatorului de a cumpara bunuri de o anumita valoare, intr-o perioada de timp, devize justificative care atesta indeplinirea obligatiilor contractuale, procesul verbal de predare-primire care atesta transmiterea bunurilor oferite in scopul stimulării vanzarilor catre cumparator, factura intocmita de X, document final de inregistrare a cheltuielilor de catre societate.

Petenta considera ca respectivele operatiuni se incadreaza in prevederile art. 21, alin.2, lit. d) din Legea 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

Drept pentru care solicita exonerarea de la plata sumelor de Y lei reprezentand impozit pe profit suplimentar si Y lei reprezentand majorari de intarziere impozit pe profit suplimentar.

II. Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.Y, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr.Y, intocmit de organele de control din cadrul D.G.F.P. Dolj – Serviciul Inspectie Fiscala Persoane Juridice Y s-au stabilit in sarcina petentei obligatii de plata in suma totala de Y lei reprezentand:

- TVA stabilit suplimentar in suma de Y lei
- majorari de intarziere TVA stabilit suplimentar in suma de Y lei;
- impozit pe profit stabilit suplimentar in suma de Y lei
- majorari de intarziere impozit pe profit stabilit suplimentar in suma de Y lei.

In ceea ce priveste TVA

Perioada verificata Y-Y.

In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat ca pe perioada verificata, societatea a dedus TVA in suma totala de 160.303 lei in baza facturilor de achizitie de bunuri si servicii, urmand ca acestea sa fie puse la dispozitia unor terte persoane (farmaciei) cu titlu gratuit. Astfel, conform contractelor incheiate intre X si beneficiarii bunurilor si serviciilor in cauza, acestia se obliga sa achizitioneze de la X produse farmaceutice intr-un anumit quantum negociat intre parti. In contrapartida, X se obliga sa acorde cumparatorului diverse bunuri si servicii cu titlu gratuit, bunuri si servicii care nu fac obiectul activitatii contribuabilului (prestari servicii constructii-montaj, materiale constructii, mobilier, excursii, electrocasnice, etc.).

X a achizitionat respectivele bunuri si servicii de la diversi furnizori, fiind dedusa TVA facturata de catre acestia.

Cu ocazia punerii la dispozitia clientilor, cu titlu gratuit, a bunurilor si serviciilor achizitionate, societatea nu a colectat TVA la nivelul TVA deduse initial, considerand ca aceasta operatiune nu reprezinta o livrare de bunuri/prestare de servicii cu plata sau o operatiune asimilata acestora intrucat acestea au fost acordate in vederea stimulării vanzarilor, incadrand operatiunile respective la art.128, alin.8, lit.e) si art.129, alin.5, lit.b) din Legea nr.571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

In contextul celor mai sus precizate, avand in vedere bunurile si serviciile care fac obiectul campaniilor publicitare cat si clauzele din contractele incheiate de X cu beneficiarii acestor bunuri si servicii, organele de inspectie fiscala au constatat ca preluarea de catre X de bunuri sau servicii in scopul punerii la dispozitia altor persoane, cu titlu gratuit, sunt operatiuni cuprinse in sfera de aplicare a taxei si constituie o operatiune asimilata livrării de bunuri asa cum este reglementata de art.128, alin. 4, lit. b) din Legea 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, si respectiv constituie prestare de servicii efectuata cu plata in sensul art. 129, alin.4, lit. b), din Legea 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

Organele de inspectie fiscala au tinut cont si de precizarile din adresa Directiei Generale de Legislatie si Proceduri Fiscale din cadrul A.N.A.F.nr.Y inregistrata la D.G.F.P.Dolj sub nr.Y prin care, in esenta, se precizeaza faptul ca operatiunile respective sunt operatiuni cuprinse in sfera de aplicare a TVA si constituie livrare de bunuri, respectiv prestare de servicii efectuate cu plata in sensul prevederilor Legii nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

In urma celor mai sus precizate, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea avea obligatia de a colecta TVA la nivelul TVA deduse pe baza documentelor de achizitie a bunurilor si serviciilor in cauza in suma totala de Y lei.

Pentru TVA stabilita suplimentar de plata au fost stabilite majorari de intarziere in suma totala de Y lei.

Temei de drept:

- Legea 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, art. 128, alin.4, lit.b) si art. 129, alin.4, lit. b);

In ceea ce priveste impozitul pe profit

Perioada verificata Y-Y.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca pentru fiecare an al perioadei verificate, societatea a inregistrat cheltuieli de protocol care au depasit limita de deductibilitate prevazuta la art.21, alin.3, lit.a) din Legea nr.571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

Pe perioada verificata, societatea a inregistrat in contul 602.8 "Cheltuieli cu alte materiale" contravaloarea bunurilor si serviciilor acordate cu titlu gratuit clientilor (farmacii) in valoare totala (fara TVA) de Y lei. Conform contractelor incheiate intre X si beneficiarii bunurilor si serviciilor in cauza, acestia urmau sa achizitioneze de la X produse farmaceutice intr-un anumit quantum negociat intre parti. In contrapartida, X se obliga sa acorde cumparatorului diverse bunuri si servicii cu titlu gratuit, bunuri si servicii care nu fac obiectul activitatii contribuabilului (prestari servicii constructii-montaj, mobilier, excursii, electrocasnice, etc.).

La data livrării bunurilor catre clienti, X a inregistrat pe cheltuielile cu scoaterea din evidenta a acestor bunuri in valoare de Y lei, fara a se inregistra veniturile aferente.

Din punct de vedere fiscal, societatea a tratat aceste cheltuieli ca si cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, fiind diminuata baza de calcul a impozitului pe profit cu suma de Y Ron, considerand ca operatiunile in cauza au fost efectuate in scopul realizării de venituri, operatiuni prevazute la art.21, alin.2, lit.d) din Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca cheltuielile inregistrate de catre X cu bunurile si serviciile acordate cu titlu gratuit altor persoane, avand in vedere si depasirea limitei de deductibilitate a cheltuielilor de protocol pentru fiecare an, nu sunt cheltuieli deductibile din punct de vedere fiscal intrucat nu sunt efectuate in scopul realizarii de venituri, conform prevederilor art.19, alin.1 si art.21, alin.1 din Legea 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

Organele de inspectie fiscala au tinut cont si de precizarile din adresa Directiei Generale de Legislatie si Proceduri Fiscale din cadrul A.N.A.F.nr.Y inregistrata la D.G.F.P.-Dolj sub nr.Y prin care, in esenta, se precizeaza faptul ca operatiunile respective nu pot fi calificate drept cheltuieli in cadrul unor campanii publicitare efectuate in scop de reclama si publicitate in care se include si bunurile acordate in scopul stimulării vanzarilor, in sensul art.21, alin.2, lit.d) din Legea nr.571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

In urma celor mai sus precizate, organele de inspectie fiscala au constatat ca suma de Y Ron reprezinta cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit.

Ca urmare a celor mai sus mentionate, organele de inspectie fiscala au procedat la recalcularea profitului impozabil pentru perioada anilor fiscali 2004-2008, luand in considerare cheltuielile stabilite ca nedeductibile in suma de Y Ron si tinand cont de rezultatul exercitiului pe anii 2004-2008 (profit sau pierdere fiscala) a fost stabilit un impozit pe profit suplimentar in suma de Y Ron pentru care au fost calculate majorari de intarziere in suma de Y Ron.

Temei de drept:

- Legea 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, art. 19, alin.1 si art. 21, alin.1.

III. Luând in considerare constatările organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative invocate de contestatoare si organele de control, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este aceea de a stabili daca suma de Y lei reprezentand:

- TVA stabilit suplimentar in suma de Y lei
- majorari de intarziere TVA stabilit suplimentar in suma de Y lei;
- impozit pe profit stabilit suplimentar in suma de Y lei
- majorari de intarziere impozit pe profit stabilit suplimentar in suma de Y lei,

stabilita de organele de control ale D.G.F.P. Dolj – Serviciul Inspectie Fiscala Persoane Juridice 2Y prin Decizia de impunere nr.Y emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. Y, este legal datorata de societate.

Organul de solutionare a contestatiilor a retinut urmatoarele:

1. In ceea ce priveste TVA

Perioada verificata Y-Y.

In fapt, organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca, pe perioada verificata, societatea a dedus TVA in suma totala de Y lei in baza unor facturi de achizitie de bunuri si servicii, urmand ca acestea sa fie puse la dispozitia unor terte persoane (farmacii) cu titlu gratuit.

Astfel, conform contractelor incheiate intre X si beneficiarii bunurilor si serviciilor in cauza, acestia se obliga sa achizitioneze de la X produse farmaceutice intr-un anumit quantum negociat intre parti. In contrapartida, X se obliga sa acorde cumparatorului diverse bunuri si servicii cu titlu gratuit, bunuri si servicii care nu fac obiectul activitatii contribuabilului (prestari servicii constructii-montaj, materiale constructii, mobilier,

excursii, electrocasnice, etc.). X a achizitionat respectivele bunuri si servicii de la diversi furnizori, fiind dedusa TVA facturata de catre acestia.

De asemenea, cu ocazia punerii la dispozitia clientilor, cu titlu gratuit, a bunurilor si serviciilor achizitionate, societatea nu a colectat TVA la nivelul TVA deduse initial.

Organul de solutionare a contestatiilor retine faptul ca societatea a incadrat aceste operatiuni in prevederile art. 128, alin.8, lit.e) din Legea 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept, art. 128, alin.8, lit.e) din Legea 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare prevede urmatoarele:

“(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

e) acordarea în mod gratuit de bunuri ca mostre în cadrul campaniilor promoționale, pentru încercarea produselor sau pentru demonstrații la punctele de vânzare, alte bunuri acordate în scopul stimulării vânzărilor;”

Argumentul petentei nu poate fi retinut in favoarea ei de catre organul de solutionare a contestatiilor intrucat din textul de lege mai sus invocat rezulta ca nu constituie livrare de bunuri, bunurile care sunt acordate gratuit sub forma de mostre, de catre agentul economic, in cadrul campaniilor promotionale, pentru incercarea produselor sau pentru demonstratii la punctele de vanzare, alte bunuri acordate in scopul stimulării vanzarilor dar care fac parte din bunurile comercializate de societate, scopul acordarii gratuite a acestor produse fiind tocmai acela de a contribui la cresterea volumului de vanzari pentru acel produs. Ori in speta in cauza, petenta a acordat clientilor (farmacii) nu doar bunuri respectiv, materiale constructii, mobilier, electrocasnice chiar si servicii constand in excursii sau prestari servicii constructii-montaj, adica bunuri si servicii care nu sunt comercializate/prestate de petenta.

Organele de inspectie fiscala au constatat, ca pentru calificarea acestor operatiuni ca fiind cheltuieli de reclama si publicitate trebuie sa se aiba in vedere ca acestea sa fie efectuate in scopul popularizarii firmei sau a produselor comercializate de catre aceasta, avand ca efect atragerea de noi clienti in scopul stimulării vanzarilor iar destinatarii campaniilor de publicitate sa fie, preponderent, persoane care nu au inca relatii de afaceri cu societatea ale carei produse se promoveaza.

Deasemenea, actiunea de reclama si publicitate presupune ca distribuirea bunurilor, care au ca scop stimularea vanzarilor, sa fie aleatorie, in masura sa promoveze bunurile si serviciile care tin de obiectul de activitate al societatii, in cadrul unei campanii de publicitate care se desfasoara intr-o perioada de timp limitata.

Avand in vedere bunurile si serviciile care fac obiectul campaniilor publicitare cat si clauzele din contractele incheiate de X cu beneficiarii acestor bunuri si servicii, argumentul societatii ca operatiunile respective sunt destinate actiunilor de reclama si publicitate, realizate in cadrul unor campanii publicitare, acordate in scopul stimulării vanzarilor, in sensul prevederilor art.128, alin.8, lit.e) din Legea nr.571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare nu poate fi retinut in favoarea petentei intrucat se constata ca preluarea de catre X de bunuri sau servicii in scopul punerii la dispozitia altor persoane, cu titlu gratuit, sunt operatiuni cuprinse in sfera de aplicare a taxei si constituie o operatiune asimilata livrării de bunuri asa cum este reglementata de art.128, alin. 4, lit. b) si respectiv constituie prestare de servicii efectuata cu plata in sensul art. 129, alin.4, lit. b), din Legea 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept, art. 128, alin. (4), lit. b) si art. 129, alin.(4), lit. b) din Legea 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare preved:

“Sunt asimilate livrării de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit,

dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;”

“Sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată următoarele:

b) serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit pentru uzul personal al angajaților săi sau pentru uzul altor persoane.”

Cele mai sus constatate sunt susținute și prin adresa Direcției Generale de Legislație și Proceduri Fiscale din cadrul A.N.A.F.nr.Y înregistrată la D.G.F.P. Dolj sub nr.Y prin care, în esență, se precizează faptul că operațiunile respective sunt operațiuni cuprinse în sfera de aplicare a TVA și constituie livrare de bunuri respectiv prestare de servicii efectuate cu plată în sensul prevederilor Legii nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele menționate mai sus, organul de soluționare a contestațiilor constată că în mod legal, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea avea obligația de a colecta TVA la nivelul TVA deduse pe baza documentelor de achiziție a bunurilor și serviciilor în cauză în suma totală de Y lei și decide respingerea contestației ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

2. În ceea ce privește impozitul pe profit

Perioada verificată Y-Y.

În fapt, organul de soluționare a contestațiilor a reținut că, pentru fiecare an al perioadei verificate, societatea a înregistrat cheltuieli de protocol care au depășit limita de deductibilitate prevăzută la art.21, alin.3, lit.a) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

Pe perioada verificată, societatea a înregistrat în contul 602.8 “Cheltuieli cu alte materiale” contravaloarea bunurilor și serviciilor acordate cu titlu gratuit clienților (farmacii) în valoare totală (fără TVA) de Y lei. Conform contractelor încheiate între X și beneficiarii bunurilor și serviciilor în cauză, aceștia urmau să achiziționeze de la X produse farmaceutice într-un anumit quantum negociat între părți. În contrapartidă, X se obligă să acorde cumparatorului diverse bunuri și servicii cu titlu gratuit, bunuri și servicii care nu fac obiectul activității contribuabilului (prestări servicii construcții-montaj, mobilier, excursii, electrocasnice, etc.).

La data livrării bunurilor către clienți, X a înregistrat pe cheltuielile cu scoaterea din evidență a acestor bunuri în valoare de Y lei, fără a se înregistra veniturile aferente. De asemenea, din punct de vedere fiscal, societatea a tratat aceste cheltuieli ca cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, fiind diminuată baza de calcul a impozitului pe profit cu suma de Y lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, pentru calificarea acestor cheltuieli ca și cheltuieli de reclama și publicitate trebuie să se aibă în vedere că acestea să fie efectuate în scopul popularizării firmei sau a produselor comercializate de către aceasta, având ca efect atragerea de noi clienți și în scopul stimulării vânzării iar destinatarii campaniilor de publicitate să fie, preponderent persoane care nu au încă relații de afaceri cu societatea ale cărei produse se promovează.

De asemenea, acțiunea de reclama și publicitate presupune că bunurile distribuite în vederea stimulării vânzării să fie aleatorii, în măsura să promoveze bunurile și serviciile care tin de obiectul de activitate al societății, în cadrul unei campanii de publicitate care se desfășoară într-o perioadă de timp limitată.

Argumentul societății că operațiunile respective au fost efectuate în scopul realizării de venituri și se încadrează la art.21, alin.2, lit.d) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, nu poate fi reținut în favoarea petentei întrucât organul de soluționare a contestațiilor constată că aceste cheltuieli înregistrate de către

X cu bunurile si serviciile acordate cu titlu gratuit altor persoane, avand in vedere si depasirea limitei de deductibilitate a cheltuielilor de protocol pentru fiecare an, nu sunt cheltuieli deductibile din punct de vedere fiscal intrucat nu sunt efectuate in scopul realizarii de venituri, conform prevederilor art.19, alin.1 si art.21, alin.1 din Legea 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, unde se mentioneaza.

Organele de inspectie au avut in vedere si precizarile din adresa Directiei Generale de Legislatie si Proceduri Fiscale din cadrul A.N.A.F.nr.Y inregistrata la D.G.F.P.-Dolj sub nr.Y prin care, in esenta, se precizeaza faptul ca operatiunile respective nu pot fi calificate drept cheltuieli in cadrul unor campanii publicitare efectuate in scop de reclama si publicitate in care se includ si bunurile acordate in scopul stimulării vanzarilor, in sensul art.21, alin.2, lit.d) din Legea nr.571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept, art.19, alin.1 si art.21, alin.1 din Legea 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, prevad urmatoarele:

“Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

“Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Ca urmare a celor mai sus mentionate, organele de inspectie fiscala au procedat la recalcularea profitului impozabil pentru perioada anilor fiscali 2004-2008, luand in considerare cheltuielile stabilite ca nedeductibile in suma de Y lei si tinand cont de rezultatul exercitiului pe anii 2004-2008 (profit sau pierdere fiscala) a fost stabilit un impozit pe profit suplimentar in suma de Y lei.

Avand in vedere cele mentionate mai sus, organul de solutionare a contestatiilor constata ca in mod legal, organele de inspectie fiscala au stabilit ca nedeductibile cheltuielile in suma de Y lei si decide respingerea contestatiei ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Cu privire la obligatiile accesorii, avand in vedere faptul ca stabilirea de majorari de intarziere aferente acestor taxe si impozite in sarcina societatii contestatoare reprezinta masura accesorie in raport cu debitele, iar in sarcina societatii au fost retinute debite de natura impozitelor si taxelor datorate bugetului de stat consolidat, aceasta datoreaza si sumele cu titlu de majorari de intarziere reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept “accessorium sequitur principalem” si art. 120 din OG 92/2003, privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 216, alin. 1 din OG 92/2003R: se

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de X impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. Y pentru suma totala de suma de Y lei reprezentand:

- TVA stabilit suplimentar in suma de Y lei;
- majorari de intarziere TVA stabilit suplimentar in suma de Y lei;

- impozit pe profit stabilit suplimentar in suma de Y lei;
- majorari de intarziere impozit pe profit stabilit suplimentar in suma de Y lei.

Prezenta Decizie poate fi atacata la Tribunalul Dolj in termen de 6 (sase) luni de la comunicare.

DIRECTOR COORDONATOR